YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)
20 päivänä maaliskuuta 2001 *

Asiassa T-59/00,

Compagnia Portuale Pietro Chiesa Soc. coop. rl, kotipaikka Genova (Italia), edustajinaan asianajajat G. Conte, G. M. Giacomini ja B. Della Barile, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Lyal ja L. Pignataro, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 22.12.1999 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan kantelun, jossa tämä vaati toteamaan, että Italian tasavalta, Genovan sataman satamaviranomaiset ja Compagnia Unica Lavoratori Merci Varie ovat rikkoneet EY 82 artiklaa ja EY 86 artiklan 1 kohtaa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Riidan perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja Compagnia Portuale Pietro Chiesa Soc. coop. rl on Italian oikeuden mukaan perustettu osuuskunta, jonka toimiala on satamapalvelujen tarjoaminen Genovan satamassa. Satamapalveluihin kuuluvat erityisesti satamatoimien suorittaminen ja satamatyöntekijöiden välittäminen.

2 Sen jälkeen kun 28.1.1994 annettu laki nro 84/94 satamalainsäädännön uudistamisesta (Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana nro 21, 4.2.1994) (jäljempänä laki nro 84/94) tuli voimaan, kantaja anoi Genovan sataman satamaviranomaiselta (jäljempänä satamaviranomainen) lupaa suorittaa satamatoimia ja tässä laissa tarkoitettuja palveluja sekä yksinkertaisia työsuorituksia.

3 Kantaja sai satamaviranomaisen 29.4.1995 antamalla päätöksellä luvan tarjota satamapalveluja irtotavaroiden alalla toimiluvan omaaville satamayrityksille. Tämän luvan voimassaolo päättyi 31.12.1995.

4 Kantaja on 13.11.1995 alkaen pyytänyt useaan otteeseen satamaviranomaista jatkamaan tätä lupaa niin, että se voi tarjota palveluja, jotka kattavat kaikentyyppiset satamassa käsiteltävät tavarat. Sille ei koskaan myönnetty tätä lupaa ja kantaja onkin harjoittanut siitä lähtien satamatoimintaansa ilman lupaa.

5 Myös Compagnia Unica Lavoratori Merci Varie (jonka nimi on 19.4.1997 alkaen Compagnia Unica Soc. coop. rl; jäljempänä CULMV) tarjoaa satamapalveluja Genovan satamassa.

6 Satamaviranomainen myönsi CULMV:lle 5.1.1995 luvan suorittaa satamatoimia 31.12.1995 asti irtotavaraliikennettä lukuun ottamatta, sekä toimiluvan yhteen Genovan satamaterminaaliin. CULMV on toiminut 31.12.1995 lähtien ilman lupaa.

7 Kantaja on tehnyt komissiolle 10.11.1998 Italian tasavaltaa, satamaviranomaista ja CULMV:tä koskevan kantelun, jossa se vetoaa EY 82 artiklan ja EY 86 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

8 Tässä kantelussa kantaja ilmoittaa CULMV:llä olevan monopoliasema Genovan sataman satamapalvelujen markkinoilla. Tämä tilanne on seurausta yhtäältä siitä, että CULMV:llä oli monopoliasema ennen lain nro 84/94 antamista, ja toisaalta satamaviranomaisen käyttäytymisestä, sillä satamaviranomainen on myötävaikuttanut CULMV:n monopolisaseman pysymiseen ennallaan, kun se ei ole ottanut kantaa kantajan esittämiin lupahakemuksiin. Se, että CULMV on ainoa toimija, jolla on lupa tarjota tilapäistä työvoimaa, vahvistaa entisestään tätä tilannetta. Koska CULMV:llä on Genovan satamassa tosiasiallinen monopoliasema, se käyttää väärin määräävää asemaansa EY 82 artiklassa tarkoitetulla tavalla yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-179/90, Merci Convenzionali Porto di Genova, 10.12.1991 annetussa tuomiossa (Kok. 1991, s. I-5889; Kok. Ep. XI, s. 537) esitetyn mukaisesti.

9 Kantaja väittää kantelussaan, että CULMV:n monopoli perustuu voimassaolevaan kansalliseen satamatyövoiman henkilöstön välittämistä koskevaan lainsäädäntöön ja siihen, miten satamaviranomainen on toiminut satamatoimien suorittamista koskevia lupia myöntäessään, ja ilmoittaa EY 82 ja EY 86 artiklaa rikotun tältä osin.

10 Kantaja on 4.11.1999 päivätyllä kirjeellä pyytänyt komissiota tekemään EY 232 artiklan nojalla lopullisen päätöksen Italian tasavallan ja CULMV:n osalta. Se väittää tältä osin, että komission toimimattomuus vahvistaa CULMV:n kilpailuetua, joka perustuu tämän monopoliin, ja haittaa kantajan oman toiminnan harjoittamista.

11 Komissio on vastannut 22.12.1999 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen toimi).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

12 Kantaja on nostanut esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.3.2000 saapuneella kannekirjelmällä.

13 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla tehnyt oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.5.2000 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla.

14 Kantaja on toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.7.2000 kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat kirjalliset huomautuksensa.

15 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen

— kumoaa riidanalaisen toimen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan kolmannen kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi tietoja asiakirjojen perusteella siten, että hakemus voidaan ratkaista ilman suullisen käsittelyn aloittamista.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

18 Komissio korostaa, että kantaja väittää kanteensa tutkittavaksi ottamisen edellyttävän sitä, että riidanalainen toimi muodostaa lopullisen päätöksen, ja jos

komissio ilmoittaa sille aikovansa jatkaa tutkimusta, esillä oleva kanne olisi katsottava peruutetuksi.

19 Komissio väittää, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi, koska yhtäältä riidanalainen toimi ei ole EY 230 artiklan nojalla kannekelpoinen toimi. Sillä ei ole sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin (ks. asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 10 kohta; Kok. Ep. VI, s. 231).

20 Komissio väittää toisaalta, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi, koska kantajalla ei ole oikeussuojaintressiä. Kantaja on näet vedonnut vasta kanteessa siihen, ettei komissio ole tutkinut kantelua, jonka mukaan CULMV:n on väitetty rikkoneen itsenäisesti EY 82 artiklaa.

21 Joka tapauksessa vaikka riidanalaista toimea olisi pidettävä lopullisena toimena tai jos komissio ilmoittaa menettelyn myöhemmässä vaiheessa kantajalle kieltäytyvänsä tekemästä päätöstä EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla, nämä päätökset eivät ole kannekelpoisia toimia. Komissio katsoo tältä osin, että kantaja ei voi väittää olevansa sellaisessa poikkeuksellisessa tilanteessa, jossa yksityisellä oikeussubjektilla on asiavaltuus ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin komission kieltäytymisestä tehdä EY 86 artiklan 1 ja 3 kohtaan perustuvaa päätöstä (ks. asia C-107/95 P, Bundesverband der Bilanzbuchhalter v. komissio, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-947).

22 Kantaja vastaa ensinnäkin riidanalaisen toimen luonnetta koskevaan huomautukseen, että komissio määrittelee kyseisen toimen nimenomaisesti väliaikaiseksi toimenpiteeksi vasta oikeudenkäyntiväitteessään ja että tämä väite on hylättävä eri syistä.

23 Ensinnäkin kantajan väittämä vahinko koskee sellaista aikaisempaa tilannetta, jonka suhteen komission riidanalaisessa toimessa mainitsemalla satamalain muutoksella ei olisi mitään myönteisiä vaikutuksia, koska kyseinen muutos koskee sellaisia lupatoimenpiteitä tai kieltäytymistä ryhtymästä sellaisiin lupatoimenpiteisiin, jotka toteutetaan vasta lain voimaantulon jälkeen.

24 Kantajan mainitsema vahinko riippuu myös hallinnollisen viranomaisen toimenpiteistä, jotka kantajan mukaan edesauttavat CULMV:tä käyttämään väärin määräävää markkina-asemaansa, eikä siitä satamalaista, joka on voimassa silloin, kun vaaditut luvat jätetään myöntämättä.

25 Lopuksi kantaja toteaa, että komission riidanalaisessa toimessa mainitsemaa satamalain tulevaa muutosta on pidettävä epävarmana tekijänä siten, että se ei voi olla pätevä syy väliaikaisen toimenpiteen toteuttamiseen. Kantaja korostaa, että hiljattain hyväksytyllä lain nro 84/94 muutoksella ei ratkaista satamatoimia koskevaan järjestelmään ja näihin toimiin liittyvien lisä- ja oheispalvelujen jakamiseen liittyviä ongelmia Italian satamissa. Todellisuudessa lakimuutos antaa satamapalveluja koskevan määräysvallan pääasiassa satamaviranomaisille tai, jos näitä ei ole, merenkulkuviranomaisille erityisen lainsäädännön perusteella, joka on hyväksyttävä liikenne- ja merenkulkuministerin antamassa asetuksessa vahvistettujen sitovien perusteiden mukaisesti, ja kyseinen asetus on annettava 120 päivän kuluessa lain voimaantulosta. Tässä laissa ei siis säädetä satamatoimia ja -palveluja koskevien markkinoiden säännöstelyjärjestelmästä, joka antaa riittävät takuut siitä, että tähän toimintaan on vapaa pääsy avoimin ja syrjimättömin edellytyksin. Kantajan mukaan uudet säännökset eivät näytä takaavan satamassa toimivien yritysten välistä kilpailua, vaikka niissä todetaan, että satamatoimien ja -palvelujen suorittamisessa käytettävän tilapäisen työvoiman välittäminen ei sovi yhteen satamatoimintojen harjoittamisen kanssa.

26 Kantajan mukaan tästä seuraa, että riidanalainen toimi voi olla ainoastaan lopullinen toimi, jolla komissio on halunnut lopettaa sen kantajan tekemän

kantelun käsittelyn, jonka mukaan CULMV on rikkonut EY 82 artiklaa ja tämä rikkominen on ollut helpompaa satamaviranomaisten toteuttamien EY 86 artiklan vastaisten toimenpiteiden ansiosta.

27 Toiseksi kantaja riitauttaa komission väitteet, joiden mukaan sillä ei ole asiavaltuutta sen suhteen, että komissio on kieltäytynyt tekemästä EY 86 artiklan 3 kohtaan perustuvaa päätöstä, vaikka asiavaltuuden olemassaolo on tunnustettu yhteisön oikeuskäytännössä, sellaisena kuin komissio on siihen viitannut, silloin kun kyseiset toimenpiteet koskevat suoraan ja erikseen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tilannetta. Nämä toimenpiteet ovat kantajan mukaan sellaisia toimenpiteitä, joilla ei säännöstellä toimielinten välisiä suhteita tai suojata yleistä etua.

28 Kantaja väittää myös, etteivät satamaviranomaisen toteuttamat toimenpiteet ole yleisesti sovellettavia säädöksiä, joten sen toiminta ei velvoita jäsenvaltiota antamaan, muuttamaan tai kumoamaan yleisesti sovellettavaa säädöstä.

29 Lisäksi kantaja väittää, että sitä, että komissio on kieltäytynyt tekemästä päätöstä sellaisen tilanteen osalta, joka aiheuttaa vahinkoa toimijan oikeudelle päästä markkinoille, on pidettävä toimenpiteenä, joka koskee toimijaa suoraan ja erikseen.

30 Lopuksi kantaja korostaa, että oikeussuojaintressi perustuu EY 86 artiklan sijaintiin ja tarkoitukseen, jotka ovat täysin verrattavissa valtiontukia koskeviin määräyksiin niin, että luonnollisella tai oikeushenkilöllä on oikeussuojaintressi sellaista komission toimenpidettä vastaan, joka on toteutettu komissiolle EY 86 artiklan 3 kohdassa annetun harkintavallan perusteella.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

31 Komission väitteiden mukaan kantajalla ei ole oikeutta nostaa kumoamiskannetta riidanalaisesta toimesta yhtäältä sillä perusteella, että kyseinen toimi ei ole EY 230 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi, ja toisaalta siksi, että kantajalla ei ole oikeussuojaintressiä sitä vastaan. Komissio väittää tältä osin, että kantaja ei ole väittänyt kantelussaan CULMV:n rikkoneen itsenäisesti EY 82 artiklaa ja että siltä osin kuin Italian valtio on rikkonut EY 82 ja EY 86 artiklaa, se ei ole velvollinen toimimaan yksityishenkilön EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla esittämän pyynnön perusteella.

32 Ennen sen kysymyksen tutkimista, voidaanko riidanalaisesta toimesta nostaa kumoamiskanne, on tarkasteltava kantelun sisältöä sen määrittämiseksi, onko kantaja vedonnut siihen, että CULMV olisi rikkonut itsenäisesti EY 82 artiklaa.

33 Kantaja katsoo kantelussaan, että CULMV:n määräävä asema perustuu yhtäältä voimassa olevaan kansalliseen lainsäädäntöön ja toisaalta satamaviranomaisen käyttäytymiseen.

34 Kantelun viidenteen kohtaan, jonka otsikkona on "CULMV:n tosiasiallinen monopoli Genovan satamassa", sisältyvästä kohdasta b), jonka otsikkona on puolestaan "CULMV:llä olevan määräävän markkina-aseman väärinkäyttö", ilmenee kuitenkin, että kantaja on maininnut erikseen CULMV:n itsenäisen käyttäytymisen, jota on sen mukaan pidettävä määräävän markkina-aseman väärinkäyttönä.

35 Kantaja toteaa kyseisessä kohdassa muun muassa, että CULMV voi satamapalvelujen alalla tällä hetkellä omaavansa tosiasiallisen monopolin ansiosta

käyttää väärin määräävää asemaansa EY 82 artiklassa tarkoitetulla tavalla siten, kuin edellä mainitussa asiassa Merci Convenzionali Porto di Genova annetussa tuomiossa on esitetty. Kantaja toteaa vielä, että CULMV:llä on mahdollisuus määrätä käyttäjiltä perittävistä hinnoista ja työnedellytyksistä, päättää palvelujen tuottamisessa käytettävästä yritysrakenteesta suosimalla uuden teknologian sijasta työvoimaan perustuvaa järjestelmää ja tarjota palvelujaan soveltamalla erilaisia ehtoja sellaisten eri yritysten osalta, joiden kanssa se on tehnyt sopimuksen.

36 Kantaja mainitsee yksittäisen tapauksen, jossa CULMV on sen mukaan tarjonnut palvelujaan 25 prosenttia kantajan hintoja halvemmalla yksinomaisena tarkoituksenaan hankkia itselleen se ainoa asiakas, jolle kantaja itse toimittaa tällä hetkellä palvelujaan, ja vahvistaa näin entisestään asemaansa markkinoilla. Kantaja määrittelee kantelussaan CULMV:n käyttäytymisen yhteisön kilpailuperiaatteiden vastaiseksi ja tarkentaa, että vastaavassa tapauksessa komissio on pitänyt tällaista käyttäytymistä väärinkäyttönä (ETY:n perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesta menettelystä 22 päivänä joulukuuta 1987 tehty komission päätös 88/138/ETY (IV/30.787 ja 31.488 — Eurofix-Bauco/Hilti), EYVL 1988, L 65, s. 19, 81 kohta).

37 Lisäksi on huomattava, että komissio on itse tulkinnut kantajan kantelua siten, että siinä väitetään CULMV:n rikkoneen EY 82 artiklaa. Riidanalaisessa toimessa mainitaan johdantona seuraavaa:

"Asiassa tehty kantelu on saapunut kilpailun pääosaston yksiköille 16.11.1998 (noin vuosi sitten). Kantelu koski Italian valtiota ja [satamaviranomaista], joiden väitettiin rikkoneen EY 86 ja EY 82 artiklaa, sekä CULMV:tä, jonka väitettiin rikkoneen EY 82 artiklaa."

38 Komissio toteaa tämän jälkeen seuraavaa:

"Alustavan tutkimuksen [perusteella] on ilmennyt, että kaikki riidanalaiset menettelytavat perustuvat [satamaviranomaisen] hallinnollisiin päätöksiin ja/tai lakiin nro 84/94, sellaisena kuin se on muutettuna. Tästä syystä komissio ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin CULMV:tä vastaan neuvoston asetuksen [N:o 17] perusteella vaan se on saattanut asian vireille Italian osalta mahdollisen EY 82 ja EY 86 artiklan rikkomisen suhteen. [Kantaja] ei ole milloinkaan kiistänyt tätä asian alustavaa arviointia."

39 Tästä seuraa, että toisin kuin komissio on oikeudenkäyntiväitteessään väittänyt, kantaja on vedonnut kantelussaan siihen, että CULMV on rikkonut itsenäisesti EY 82 artiklaa.

40 Tässä yhteydessä on määriteltävä, voidaanko riidanalaista toimea pitää EY 230 artiklassa tarkoitettuna kannekelpoisena toimena, ja kiinnitettävä tässä tarkoituksessa huomiota kyseisen toimen sisältöön.

41 On huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia tai päätöksiä ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi. Silloin kun kyse on toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä ja erityisesti sisäisessä menettelyssä, kannekelpoisia toimia ovat pääsääntöisesti yleensä ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia (ks. em. asia IBM v. komissio, tuomion 9 ja 10 kohta ja asia T-64/89, Automec v. komissio, tuomio 10.7.1990, Kok. 1990, s. II-367, 42 kohta).

42 On myös huomattava, että sellainen toimielin, jolla on valta todeta rikkomus ja määrätä siitä rangaistus ja jolle yksityiset oikeussubjektit voivat kannella, kuten komissio kilpailulakiin liittyvissä asioissa, toteuttaa väistämättä toimen, jolla on oikeudellisia vaikutuksia, kun se lopettaa kyseisen kantelun perusteella aloittamansa tutkimuksen. Tältä osin toimea, jolla kantelun käsittely lopetetaan, ei voida pitää alustavana tai valmistelevana, koska se muodostaa menettelyn viimeisen vaiheen eikä sen jälkeen toteuteta enää mitään toimea, jota vastaan olisi mahdollista nostaa kumoamiskanne (ks. asia C-39/93 P, SFEI ym. v. komissio, tuomio 16.6.1994, Kok. 1994, s. I-2681, 27 ja 28 kohta).

43 Esillä olevassa asiassa Italian valtion väitetyn EY 82 ja EY 86 artiklan rikkomisen osalta riidanalaisesta toimesta ilmenee selvästi, että komissio on aloittanut menettelyn Italiaa vastaan.

44 On todettava, että riidanalaisen toimen ei missään tapauksessa voida katsoa päättäneen kyseistä menettelyä. Komissio näet vain antaa siinä kantajalle tietoja Italian valtiota vastaan aloitetun menettelyn etenemisestä sekä esittää kantajalle Italian osalta vireille panemaansa tutkimusta koskevat alustavat huomautukset.

45 Komissio mainitsee riidanalaisessa toimessa tältä osin, että se ”ei — — voi vielä vahvistaa lopullista kantaansa [kantajan] hyväksi tai sitä vastaan, koska Italian viranomaiset eivät vielä ole antaneet niiltä pyydettyjä tietoja”.

46 Lisäksi komissio on liittänyt oikeudenkäyntiväitteensä liitteeksi Italian valtiolle 15.6.1999 osoitetun kirjeen, jossa se pyytää tätä toimittamaan CULMV:tä ja kantajaa koskevia lisätietoja. Koska Italian valtio ei antanut vastausta, komissio

uudisti pyyntönsä 23.11.1999 ja 7.4.2000 päivätyillä kirjeillä, jotka on myös liitetty kyseisen oikeudenkäyntiväitteen liitteeksi.

47 Niiden kantajan väitteiden osalta, jotka koskevat yhtäältä oletettujen rikkomusten aikaisempia ja nykyisiä seurauksia sekä toisaalta kantajalle itselleen lain nro 84/94 muuttamisesta aiheutuvaa epävarmaa hyötyä, on huomattava, että niillä ei ole vaikutusta kyseisen toimen lopulliseen luonteeseen. Komissio ei ole milloinkaan kieltänyt tällaisten rikkomusten mahdollista olemassaoloa, ja se, että komissio odottaa suunniteltuja lakimuutoksia, osoittaisi pikemminkin, että komissio ei ole harkinnut asiaa tältä osin vielä loppuun saakka.

48 Näin ollen ilman, että olisi tarpeen ottaa kantaa siihen, onko kantajalla asiavaltuus komission EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla tekemän päätöksen suhteen, on todettava, että riidanalainen toimi on EY 82 ja EY 86 artiklan rikkomiseen liittyvän menettelyn kuluessa tehty valmisteleva toimenpide.

49 Toiseksi siltä osin kuin CULMV:n on väitetty rikkoneen EY 82 artiklaa, riidanalaisesta toimesta ilmenee, että katsottuaan alustavan tutkimuksen perusteella riitautettujen menettelytapojen perustuvan satamaviranomaisen hallinnollisiin päätöksiin ja/tai lakiin nro 84/94, komissio on päättänyt, että se ei aloita menettelyä CULMV:tä vaan Italian valtiota vastaan.

50 Tältä osin koska EY 82 artikla koskee ainoastaan sellaisia kilpailunvastaisia menettelytapoja, jotka yritykset ovat omaksuneet omasta aloitteestaan, on hyväksyttävä, että tällaisten menettelytapojen arviointi edellyttää sovellettavan kansallisen lainsäädännön arviointia. Niiden vaikutusten arvioiminen, joita tällä lainsäädännöllä voi olla yritysten käyttäytymiseen, koskee kuitenkin ainoastaan kysymystä siitä, onko tämän lainsäädännön mukaan mahdollista, että yritykset

estävät, rajoittavat tai vääristävät kilpailua itsenäisellä menettelyllään (ks. yhdistetyt asiat C-359/95 P ja C-379/95 P, komissio ja Ranska v. Ladbroke Racing, tuomio 11.11.1997, Kok. 1997, s. I-6265, 32—35 kohta).

51 On todettava, että komissio on katsonut hallussaan olevien ensimmäisten tietojen perusteella, että CULMV ei ole rikkonut itsenäisesti EY 82 artiklaa. Se, että komissio on tässä vaiheessa katsonut, että EY 82 ja EY 86 artiklaa on voitu rikkoa, riittää perusteeksi sille, että se keskittää tutkimuksensa kyseessä olevaan lainsäädäntöön. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että komissio kieltäytyy aloittamasta menettelyä CULMV:tä vastaan, jos se toteaa tämän tutkimuksen perusteella, että kansallisista säännöistä huolimatta on olemassa mahdollisuus, jonka mukaan tämä yritys on menetellyt itsenäisesti.

52 Näin ollen koska riidanalaisessa toimessa ei lopullisesti vahvisteta komission kantaa siihen, aloitetaanko menettely mahdollisesti CULMV:tä vastaan, se ei tältä osin ole sellainen toimi, josta voidaan nostaa kumoamiskanne.

53 Edellä esitetty huomioon ottaen on todettava, että riidanalainen toimi ei ole lopullinen toimi ja että kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeu-

denkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä maaliskuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

P. Lindh

viidennen jaoston puheenjohtaja